

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 239.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e67577/facsimile.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1848.

Beretning

N°. 51

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Tre og tyvende Maade.

(1848.)

Jeg kan paa ingen Maade lade det gjælde, at de, som saa faaet have opponeret imod Sagen fra dens formelle Side, skulde have gjort dette, fordi de misbilligede dens reelle Side, eller fordi de ikke troe at kunne eller burde paastaa Regnen en Byrde, hvorfor de ikk vil have været friske; thi om man ogsaa opponerer mod denne Anordning fra dens formelle Side, saa maa man uden mindste Indsejendens kunne fremme for den, naar den efter en rigtig constitutionel Fremgang bliver forelagt Rigsforsamlingen. Naar en anden Taler har antydet, at det Ansvar, Ministerne bære for denne Anordning, er saa stort, at det vilde være uret til at lade dem, om de foretog denne Sag til Sanction af en Rigsforsamling, der ikke er sammensat af Reger og Grundlovens Debatterende, og som ikke i den Grad er udgaaet af Rigsforsamlingen, at Ministeriet kunde haave at finde sin Samvittighed beroliget ved at erkende af denne Forsamling for ansvarligt, saa maa jeg tilføje, at dette er en Veiragningssag, jeg ikke kan dele; men det er dog noget andet end hvad den tidligere Rigsforsamling har udtalt, thi hun har paastaet, at de maatte være friske for Ansvar for de Lov, som paa en anordningsmæssig Maade vare udfornne med Kongens Raads Udsættelse; det er nemlig en Antydning, der er i den Grad uoverensstemmende med den constitutionelle Mening, som Forholdene hos os have taget, at jeg ikke kan indse, at man vil fremsætte det som en Begyndelse for Ministeransvarligheden, og derfor fristage dem for at forelægge denne Lov for nærværende Rigsforsamling.

Formanden: Der er bleven foreslået Afslutning af 15 Medlemmer, og jeg skal da sætte Spørgsmaalet herom under Afstemning.

Jurisdiktionssagen: Jeg ønskede at ytre mig, førend det Spørgsmaal afgjordes.

En aaret Taler har fundet sig overrasket ved, at jeg, som bærer Ansvar for Emanationen af Anordningen af 23de Septbr. d. A., endnu ikke havde ytrret mig om den. Jeg bærer Ansvar for denne Forordnings Emanation, og jeg har paataget mig dette Ansvar paa en Tid, hvor man hver Dag kunde antage, at dens Udværelse vilde blive udbørlig; men jeg har ikke paataget mig Ansvar for Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om den skulde forelægges for nærværende Forsamling, eller ikke. Jeg stier derfor ikke, at der er nogen Grund til at finde sig overrasket over, at jeg, fordi jeg bærer Ansvar for Anordningens Emanation, ikke tillige har villet paatage mig at afsvare, eller i alt Fald bidrage Mit til at afsvare denne Diskussion, som kun angaaer, hvorvidt Forordningen skal forelægges Forsamlingen, eller ikke. Jeg finder det nu ganske heldigt, at denne Diskussion har fundet Sted; de forskjellige Meninger om, hvorvidt denne Forordning maa anses som provisorisk og kun have en midlertidig, saaledes som den sammenlignes med Rigsforsamlingens Consent, have nu faaet Leilighed til at træde frem. Nogle have fundet det i høj Grad forbausende, at Anordningen endnu ikke er forelagt; Andre hude fundet det allerede uundværligt, at Forordningen forelægges, da Forelæggelsen allerede indeholdes i Udsættelsen til Forordningen om almindelig Børnepagt, § 5. Jeg troer saaledes, at det er ganske heldigt, at disse forskjellige Meninger have fundet Leilighed til at udtale sig. Ministeriet agter ikke at influere paa denne Discussions Udfald ved at udtale nogen bestemt Mening. Som Medlem af det tidligere Ministerium har jeg allerede engang udtalt mig derhen, at Forsamlingen vilde erfare, at det Forbud, der var bebudet at ville blive den forelagt om en almindelig Børnepagt, vilde blive

forelagt, førend Anordningen blev sat i Udværelse. Senere er dette Udsættelse bleven forelagt, og deri indeholdes en Paragraph, som berører den tidligere Udsættelsesforordning af 23de Septbr. d. A. Deri indeholdes Mit, hvad Ministeriet for Tilbliffet finder sig foranlediget til at udtale.

Jeg kan, førend jeg sætter mig, ikke undlade at berøre, at desom jeg har foretaget den ærede Rigsdagmand for Manders Kundskabs Rets (Rei) ret, var det hans Mening, at efter Ministeriets Udtale skulde Anordningen hørtes paa den ene eller anden Maade blive undergivet Forsamlingen. Jeg har troet det nødvendigt at referere Ministeriet med, at det ogsaa vilde have udtalt en saadan Formening.

Efter den Udførelse, der af endel Medlemmer (Fr. Jørgensen, Sager, Plog, Turen, Knud, Tscherning, Jacobsen, Gier, Poth, Christensen, Oregersen, J. Mathiesen, Cornelius Petersen, R. G. Nielsen, Oerum, M. Hansen) derom var stiet til Formanden, satte denne det derefter under Afstemning, om Diskussionen skulde fortsætted, eller Afstemning over det foreliggende Forslag uden videre skulde Sted, og blev det da med 74 „Ja“ med 59 „Rei“ bestemt, at Diskussionen skulde afsluttes.

Formanden: Der vil altsaa nu blive Spørgsmaal om, hvorvidt det skal forbeholdes med Forslaget, det vil sige, om det skal henvises til en Comitee, og navnlig til Børnepagtscomiteen. Man kunde da forh sætte under Afstemning, om det overhovedet skal taget under Behandling.

Prof. Karsten: Jeg ønskede, at denne Afstemning, om hvorvidt Forslaget i det Hele skal sættes under Behandling, maatte ske ved Raadsporaab, og tillader mig derfor, da jeg ikke har haft Leilighed til forinden at conferere med Nogen i Forsamlingen i denne Henseende, at opfordre de Herre, som heri med mig ere enige, til at rejse sig.

Da efter denne Udførelse flere Medlemmer end 15 (nemlig: Wolf, Scheffels-Juel, David, Scavenius, Kiergaard, Lohjens, Brandt, Tvede, N. Hansen af Odland, Wiis, Othermann, Prof. Karsten, Gundersen, Barfod, G. Christensen, Schroll, Dinten, E. Hansen, Brind-Schellin, Justitz, Kagaard, Rigen-Ulshøj, Nyholm, Lütichau, v. Haven, Keller, Boisen, Vighöft) erklærede sig derfor, fandt Afstemning ved Raadsporaab Sted, om hvorvidt Forslaget skulde taget under Behandling, eller ikke. Resultatet blev saaledes:

Stemmegjævende 144 (5 — Hvite, Jørgensen, Trefchow, Dyholm og Hjertson — fraværende).

Majoritet 73.

Forslaget forfaldt med 77 Rei med 67 Ja.

	Rei.
Kagaard (G.) af Lolland.	Christensen (G.) af Vejstrup.
Kudsen.	Dinten.
Kudze.	van Doornum.
Barfod.	Dermesen af Sjælbøvn.
Hjerring.	Dermesen af Silkeborg.
Blad.	Dungfelt.
Bregenhøhl.	Griffen.
Braun af Høst.	Hise.
Braun (H. D.) af Sjælbøvn.	Frølund.
Bungen.	Oerum.
Christensen (Valtbjørn).	Oregersen.
Christensen (J.) af Nodum.	Sall.